

מ"י 46480/07 - מדינת ישראל נגד אלון שמיר

בית משפט השלום בירושלים

מ"י 46480-07-16 מדינת ישראל נ' שמיר
תיק חיזוני:

בפני כבוד השופטת אפרת אייכנשטיין שמלת
ນධינת ישראלי
נגד
אלון שמיר
חשובים

החלטה

בפני בקשה להורות על צו איסור פרסום שמו של החשוב.

曩יג המדינה מתנגד להוצאת הצו.

ברקע, חקירה כנגד המבוקש בחשד לביצוע עבירות מין במספר מטופלות לאורך תקופה.

מחומר הראיות שהוצע בפני במסגרת הבקשה להארכת מעצרו של הנאשם, שהתרירה בפני היום, קבעתי כי קיימ חัด סביר ביחס לעברות המียวחות לנאם.

בהתחשב בעוצמת הראיות העולה מהמסמכים שסומנו 8-1, ובאיוזן שבין עצמת העבירות לאינטרס הציבורי, הCPF נוטה באופן ברור למסקנה, כי האינטרס הציבורי שלא למנوع פרסום, גובר על זכותו של החשוב.

מאחר ומדובר במספר מטלונות, יש בסיס להערכת המדינה כי חשיפת הפרשה תוביל לתלונות נוספות.

ולענין זה ראה ברע"פ 4755/15 עזרא שנברג נ' מדינת ישראל, (מיום 16.7.2015) בפסקה 8:

"בהתיחס לנזק החמור הנטען, אשר עלול להיגרם למבקש מן הפרסום, לא מצאתי כי יש בכך זה, לרבות במצבו הבריאותי והאישי של המבוקש, כדי להטות את הCPF לעבר מניעת פרסום שמו.

הנזקים עליהם מצביע המבוקש, אינם שונים מנזקי של כל אדם הנטען בחקירה פלילית בגין חשד לביצוע מעשים חמורים, כדוגמת אלו בהם נחשד המבוקש, ואין נפקא מינה לעובדה שה מבוקש הינו אדם מופר,

אשר זהותו ידועה בקרב בני קהילתו. מעבר לזאת, המבוקש לא תמרק את בקשתו באישורים רפואיים קונקרטיים המעידים על כי חשיפת שמו עלולה להחמיר את מצבו הבריאותי.

אשר לאינטראס הציבור הגלום בחשיפת שמו של המבוקש, אין צורך להזכיר מילים על חשיבות הדבר. מעבר לאפשרות, כי חשיפת שמו של חסוד בעבירותimin עשויה לתמוך מתלונות נוספות,

אשר ביקשו עד כה שלא להיחסף, להיעד על שארע להן מידיו של אותו חסוד, יש גם מקום להזהיר את הציבור מפניו. יפיהם, בהקשר זה, דבריו של השופט מ' מוזע, בעניין פלוני, פסקה :11

"יש ליתן משקל מיוחד לפרוטום שם של נאים (ומורשיים) בעבירותimin מין, שכן הניסיון מלמד שפרוטום כזה דרוש הן כדי להגן על הציבור והן משומם שהוא עשוי לחשוף פרשות הקשורות בו, ולהניע מתלונות אחרות, ככל שאלה קיימות, להגיש גם הן תלונות. דברים אלה אמרוים ביותר שאת נוכח העובדה שהעורר משתמש בקהילה סגורה ונוכח בכך שמעמדו בקהילה זו הוא רם, ולפיכך ניתן להניח כי חשיפת פרשות נוספות, אם ישנן, אינה עניין של מה בכרך, וקשרת שמו של העורר בפרשה זו עלול לסיעע בדבר".
(וראו, בהקשר זה, גם את החלטתי בע"פ 2137/14 הוצאה עיתון הארץ בע"מ נ' זאור חנקיшиб[פורסם בנבו] (10.4.2014))."

וכן רואו **בש"פ 8102/10 עו"ד ישראל מנדל נ' מדינת ישראל** (מיום 4.11.2010), בפסקה 5:

"הקביעה שאין מקום לאיסור פרסום עליה בקנה אחד עם הקווים המנחים בפסקתו של בית משפט זה [ראו למשל: בש"פ 9601/09 פז נ' מדינת ישראל (טרם פורסם, 28.12.2009); בש"פ 2884/06 דב נ' מדינת ישראל (טרם פורסם, 30.5.2006); בש"פ 5759/04 תורג'מן נ' מדינת ישראל (לא פורסם, 1.8.2004)]. אין ספק כי פרסום גורם צער רב לבני משפטו של העורר ולעורר עצמו. מעת לעת חוזר וועלה ויכוח ציבורי בשאלת איסור פרסום שם של החשודים

אולם איסור פרסום הוא חריג שבחריג. דוקא בעבירות מין אם חילוה יש מטלוננות נוספת בפוטנציה ישנה חשיבות ציבורית לפרסום [ראו: בש"פ 1105/05 עמיר נ' מדינת ישראל (לא פורסם, 2.2.2005)]. אין מדובר,قطענית העורר, במציניות גרידא".

וכן ראו בשפ 15/160 שמואל אברהם נ' מדינת ישראל (מיום 20.9.2015)

לאור האמור, איןני נعتרת לבקשתו, ואני מורה על צו איסור פרסום, בעניינו של החשוד.

המציאות תמציא החלטה זו לצדים.

בשל השביתה, הודיע נציג המדינה כי הוא יdag להעברת העתק ההחלטה לב"כ החשוד, וכך יעשה.

ניתנה היום, כ"ב תמוז תשע"ו, 28 יולי 2016, בהעדר הצדדים.